

beføiet til at hæve en saadan Sag med en Advarsel, netop i flige Sager, ialfald i Overgangstiden, vil finde en meget udstrakt Anvendelse. Det kan imidlertid ikke nægtes, at der kan være Forseelser, som staae paa Grændsen af denne Lov, men som tillige allerede ere strafbare efter den almindelige Straffelov, og det synes ikke at være rigtigt at give Forskrifter om, hvorledes flige Sager skulle behandles, thi det maa afgjøres efter de Regler, der indeholdes i den almindelige Straffelov eller det lille Tillæg til samme, der er udkommet den 16de Februar 1866. Dette gjælder saaledes f. Ex. netop om den Handling at udstede Dødsattest uden at have synet Liget, hvilken Handling som sagt er strafbar efter Straffelovens § 155. En Overtrædelse i saa Henseende vilde efter den gjældende Ret blive behandlet som Justitsag, og dertil kan der maaskee ogsaa være Grund, da det er en Forseelse af en ganske anden Beskaffenhed end de Smaaforseelser, som omhandles i Lovforslagets § 1. Vor Ændring er derfor affattet saaledes, at vi udtrykkelig kun give en Regel for de Forseelser, som staae i Forbindelse med nærværende Lovforslag, uden at den almindelige Straffelov og dens Forskrifter kunne finde Anvendelse derpaa. — Da dette Lovforslag i forrige Samling forelaa til 2den Behandling, havde jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gik ud paa at træffe Foranstaltning til, at Lovens Indhold ad extraordinair Vet kunde blive bekendtgjort for Folk navnlig paa Landet. Jeg foreslog nemlig, at Loven skulle bekendtgjøres ved Læsning til Kirkestævne, og at Exemplarer af den skulle henlægges hos ethvert Sogneraads Formand, og dette Forslag blev dengang vedtaget af Folkethinget. Naar jeg nu ikke påany har stillet det, er dette navnlig begrundet i, at det maaskee vil være overflødig i denne Lov at optage en saadan Forskrift, efterat Loven om Lovtidenden er udkommen. Hvis det nemlig er Regjeringens Hensigt at villesende, om ikke alle Numere af denne Tidende, saa dog dem, der indeholde Love af meget almindelig Betydning, omkring til alle Sogneraad og maaskee ligeledes til alle Sognefogder, behøver man ikke ved denne Veitg-

hed at give en særskilt Forskrift derom. Hvis derfor den høitagede Justitsminister vilde erklære, at han er betænkt paa at skaffe denne Lov bekendtgjort ad extraordinair Vet paa Landet, anseer jeg det ikke for nødvendigt, at der indeholdes noget Udtrykkeligt derom i Loven, men skulde en saadan Erklæring ikke blive given, forbeholder jeg mig til 3die Behandling at stille Forslag derom, thi at der maa gjøres noget Extraordinair for at skaffe Loven bekendtgjort, anseer jeg for aldeles klart, navnlig naar man læser saadanne Forskrifter som den aldeles nye, der indeholdes i Slutningen af § 1, om at Liget af den, der er død i sin Seng, ikke maa tages ud af Sengen, inden idetmindste 6 Timer ere forløbne efter Døden. Denne Bestemmelse vil faae en meget udstrakt og almindelig Anvendelse, og dersom man ikke gjør sig den Uleilighed at gjøre Folk bekendte med, at der nu er en Straffebestemmelse for Sligt, vil man uafsladelig bringe Folk til at blive Lovovertrædere og til at blive straffylbige, uden at de egentlig retfærdigvis burde være det. — Angaaende de meget indgribende Ændringsforslag, der ere stillede af 5 ærede Medlemmer, skal jeg kun tillade mig en almindelig Bemærkning. Saalænge man ikke er istand til at gjenneføre som Regel, at ethvert Eighn foretages af en Væge, imod at denne derfor nyder, foruden fri Befordring, hvor det er nødvendigt, sædvanmæssig Betaling som for Sygebesøg, troer jeg ikke, at det, der er det egentlige Diemed med denne Lov, vil blive opnaaet, eller at den Frygt, som multig er tilstede for, at Skindøde kunne blive begravede, i nogen væsentlig Grad vil blive modvirket eller forhindret. Saa vidt har dette Lovforslag nu ikke troet at kunne gaae, men det er dog gaaet ikke saa lidt videre i Retning af at faae Eighn udførte af Vægen, end den hidtil gjældende Lovgivning har troet at burde gaae, idet det nu, da saamange Væger boe omkring paa Landet, har indført en Forpligtelse for dem til at syne Lig, dog kun indenfor en vis Grænde. Denne Bestemmelse maa vistnok allerede betragtes som et Fremskridt ligeoverfor det nu Bestaaende, men paa den anden Side er den, i alt Fald efter min Formenting,